

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

De Ivstitia Et Ivre ceterisq[ue] Virtutibus Cardinalibus

Lessius, Leonardus

Antverpiæ, 1632

11 Quot modis poßit quis voto solui.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72459](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72459)

amplectendam: quodcumque enim aliquis promittit factum alienum ad quod cogere non potest, non censetur aliud promittere, quam se, quantum poterit, inducturum alterum ut faciat; ut omnes Iurisperiti docent, & colligitur L. Stipulario ista, *π.* de verb. obligat. & Institut. de similib. stipul. §. Si quis alium.

Deinde in his, quæ ad statum vitæ pertinent, quisque est sui iuris, nec potest ad ea nisi suo consensu obligari; ut patet in matrimonio, sacerdotio, cælibatu, &c. tantum enim onus, quod perpetuo homini adhaeret, & in negotio salutis tantum in utramque partem momenti habet, non ex alieno arbitrio pendere, sed sponte suscipi debet: ergo idem dicendum de statu Religionis. Denique quia Christus Dominus consilia sua voluit esse libera, idque tum propter illorum excellentiam, tum quia non sunt necessaria ad salutem. Unde nulla potestas humana potest ad ea obligare. Itaque Religio duplici nomine libertatè postulat, nimirum quia & ad totius vitæ statum pertinet; & quia est bonum supernaturale consilia Christi complectens.

*Qua pars
rens possit
præcipere.*

Nec obstat, quod parens possit quædam filio præcipere: quia non potest præcipere ingressum Religionis, sed ea tantum, quæ ad domesticam disciplinam, & obseruationem mandatorum Dei pertinent. Deinde etsi ad hæc possit filium obligare præcepto, non tamen voto.

Petes, Quid si voto personali implendo occurrat impedimentum; tenebiturne vouens per alium implere?

64
*Si occurrat
impedi-
mentum.*

Respond. Non tenebitur, quia sola ipsius persona obligatur, quæ iam per impedimentum excusatur. quod si per alium fecerit, non ideo liber erit cessante impedimento, nisi commutetur votum. Excipe, nisi dum voueret, intendisset se obligare ad implendum per alium, in euentum, quo per se non posset; tunc enim teneretur id curare: & sic liberaretur.

65
Si reale.

Dico Secundò, Si votum sit reale, nisi ante mortem perfolutum fuerit, obligat heredem. colligitur ex cap. Si heredes, de testamentis; ubi dicitur, *heredes, qui iussa testatoris non implerint, esse interdicendos hereditate.* talia enim vota inter iussa ipsius censenda sunt. Idem patet ex L. 2. *π.* de pollicitationibus, ubi dicitur, *Si decimam quis bonorum vouit, decima non prius in bonis desit esse, quam fuerit separata, & si forte qui decimam vouit, decesserit ante sepositionem, heres ipsius hereditario nomine obstrictus est decima: voti enim obligationem ad heredem transire constat.* Idem docent communiter DD. vide Siluest. v. Votum 2. qu. 11. Ratio est, Quia sicut heres succedit in bonis, & in actionibus ac iuribus defuncti; ita etiam in oneribus quæ hereditatem attingunt, etiam si nulla res per se sit obligata. Unde sicut ea, quæ testator promissit homini, tenetur solvere; ita etiam quæ promissit Deo.

Votum peregrinationis.

Idem dicendum videtur, si defunctus vouerat aliquam peregrinationem, vel militiam sacram, ea intentione, ut si per se non posset exequi, per alium curaret: tunc enim sub conditione videtur tacite vouisse se daturum sumptus ad hæc præstanda; & proinde fecisse votum reale; quare tenebitur heres; quod est notandum. idem dicendum quando testator ordinar ut heres mittat hominem.

Simile est, Si quis vouit ædificare Monasterium, vel aliam piam foundationem instituere. Ita docet Abulenſis q. 98. in cap. 30. Numerorum.

Petes, Quid si heres non curet fieri, peccabitne contra votum?

66
*Si heres
negligat.*

Respond. Non peccabit propriè contra votum, nec erit voti violator; quia ipse nihil vouit, aut promissit Deo, (sicut heres, qui tenetur promissione testatoris iuramento confirmata, non tenetur vinculo iuramenti) sed partim contra obligationem, quia defuncto obstringitur ratione hereditatis acceptæ, seu taciti pacti, quo eo ipso, quo hereditatem adit, acceptat onera defuncti: partim contra Religionem, quia non soluit quod Deo debet, etsi enim Deo non promiserit, tamen factus est Deo debitor, suscipiendo in se obligationem alterius Deo debentis. Sicut is qui promittit se votum vouentis impleturum accepta mercede; si fallat, & ipsi & Deo iniuriam facit.

Dico Tertio, Si votum sit mixtum, partim obligat, partim non obligat heredem: obligat quæ reale, non obligat quæ personale, ut si vouisti peregrinationem Lauretanam, & offerre ibidem calicem; heres tuus tenetur mittere calicem, non autem curare peregrinationem.

67
Si mixtum.

Petes, An teneatur sumptus itineris in pios vsus conferre?

*Sumptus
itineris.*

Respondeo, non teneri: quia sunt accessorii voto personali; non enim sub illud cadunt, nisi indirectè, & ut necessarij ad expletionem voti personalis: illo igitur euanescente, desinunt deberi. secus si ille vouendo intendisset ut per alium expleretur. Horum tamen habenda ratio in commutatione votorum, teste Nauarro cap. 12. numer. 77. & colligitur cap. Magnæ deuotionis, de voto. hoc tamen non videtur absolutè necessarium, sed decens.

DVBITATIO XI.

Quot modis possit quis voto solui.

Respondeo, Quinque modis, ut colligitur ex DD. vide Siluestrum, Votum 4. qu. 1. Nauarro cap. 12. nu. 63. Primò, Desitione materiæ. Secundò, Absentiæ conditionis. Tertio, Irritatione. Quarto, Commutatione. Quintò, Dispensatione seu absolutione.

Desitione materiæ soluitur, si id quod ante erat legitima materia, desinat esse materia voti, vel absolutè, vel respectu vouentis. ut si fiat impossibilis, si mala, si maioris boni impeditiua, si indifferens, si inutilis.

Desitione conditionis, ut si votum factum sit eueniens vel durante certa conditione, & illa non eueniat, vel desinat.

Irritatione, Quando materia, quam vouemus, vel voluntas vouentis, subiecta est aliquo modo alienæ potestati, & ab eius consensu dependens; talia enim habent hanc tacitam conditionem, Nisi Superior, seu ille cuius interest, contradixerit.

Commutatione, Quando obligatio voti ab vna materia transfertur in aliam. Quod si obligatio voti personalis transferatur ad opus reale, ut ad eleemolynam vel ædificationem loci pij, dicitur *redemptio*.

Dispensatione, Quando auctoritate ecclesiastica quis omnino à voto absoluitur. Differunt hi tres modi, quod irritatio non requirit auctoritatem ecclesiasticam, commutatio verò & dispensatio requirant.

D V B I